

בעזרת השם יתברך

ליקוטי זוהר מוסר והלכה

מחק לישראל ויוסף לחק

פרשת לך לך

בוזולק ליימי הע'בו' ד'בר יום ביומו

יוצא לאור בעזרת השם יתברך על ידי:
מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל:

ללמוד זוהר מוסר והלכה בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

כסלו תשס"ו לפ"ק

הוצאת:

מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל, ללמוד:
זוהר מוסר והלכה
בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

* * *

כל הזכויות מהזוהר הקדוש עם
פירוש המבואר ומנוקד שמורות
להוצאת א. בלום,
ירושלים עיה"ק תובב"א

* * *

הכל נדפס באותיות גדולות מאירת עינים למען ירוץ
הקורא בו, ועתה קבלו מאתנו שלחן ועליו לחם וכל
מיני מגדים והתענגו בו, ויהיו חיים לנפשך, וכן
לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך, ורגלך לא תגוף.

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ב פרשת לך לך

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(לך דף ע"ח ע"ב)

וַיִּלֶךְ אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר דָּבַר אֱלֹוֵי יי. אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר, תָּא חוּז, דְּהָא לָא כְּתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר דָּבַר אֱלֹוֵי יי, אֱלָא וַיִּלֶךְ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר לָךְ לָךְ, דְּהָא יֵצִיאַה בְּקַדְמִיתָא עֲבָדוּ, דְּכְתִיב וַיֵּצֵאוּ אֹתָם מֵאוּר כְּשָׂדִים לְלֶכֶת

וַיִּלֶךְ אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר דָּבַר אֱלֹוֵי יי. אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר תָּא חוּז דְּהָא לָא כְּתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר דָּבַר אֱלֹוֵי יי, בָּא וּרְאָה, שְׁהָרִי לֹא נֹאמַר וַיֵּצֵא אַבְרָם פֶּאֶשֶׁר דָּבַר אֱלֹוֵי ה', שְׁהִי מוֹרָה עַל תַּחֲלַת הַיֵּצִיאַה מִמְּקוֹמוֹ, אֱלָא וַיִּלֶךְ הַמוֹרָה שְׁהוּא

כְּבַר בְּאִמְצַע הַדְּרִיךְ וּמְשִׁיב לְלֶכֶת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר לָךְ לָךְ לְשׁוֹן הַלִּיכָה לֹא לְשׁוֹן יֵצִיאַה, וּמְפָרֵשׁ דְּהָא יֵצִיאַה בְּקַדְמִיתָא עֲבָדוּ שְׁהָרִי הַיֵּצִיאַה מִמְּקוֹמָם כְּבַר עֲשׂוּ מְקוֹדָם, דְּכְתִיב בְּסוּף וַיֵּצֵאוּ אֹתָם מֵאוּר כְּשָׂדִים לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן, וְלִכְן וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וַיִּלֶךְ וְלֹא

מוסר

(מספר חסידים סי' מ"ד)

אֲרַבְעַ פְּתוֹת אֵינָן מְקַבְּלוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה לְשׁוֹן הָרַע פֶּת לִיְצִינִים וְכֵלְן מְפוֹרְשִׁים פֶּת שְׁקָרִים פֶּת חֲנֻפִים פֶּת מְסֻפְרֵי בְּכַתוּבִים. פֶּת שְׁקָרִים, דּוֹבַר שְׁקָרִים לֹא

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ"ז)

א מִצְוֹת עֲשֵׂה לֹתָן צְדָקָה כְּפִי הַשְּׁגַת יְד, וְכַמָּה פְּעָמִים נִצְטוּיָנוּ כֵּה בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה.

זוהר

אַרְצָה כְּנָעַן, וְהִשְׁתָּא פְתִיב וַיִּלְךְ וְלֹא כְתִיב וַיִּצְא.

תרגום הזוהר

כְּתִיב וַיִּצְא. פִּי עֵתָה הַמְשִׁיךְ לְלֶכֶת מִחֶרֶן לְאַרְץ כְּנָעַן.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְיָ, דְאַכְמַח לִיהַּ בְּכַלְהוּ הַבְּטָחוֹת. וַיִּלְךְ אִתּוֹ לֹט, דְאַתְחַבֵּר עִמִּיהָ בְּגִין לְמִילַף מִעֹבְדֵי וְעַם כָּל דָּא לֹא אֹלִיף כּוּלֵי הָאֵי שְׁנַתְחַבֵּר לֹט עֲמוֹ בְּשִׁבִיל לְלַמַּד מִמְעֵשִׂיו, וְעַם כָּל זֶה לֹא לְמַד אֲלֵא קֶצֶת (רַק עֲנִין הַכְּנַסַּת אֹרְחִים לְמַד מִמֶּנּוּ).

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וּבְאִין אֵינִין צְדִיקָיָא דְאֹלְפֵי אֶרְחוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲשֶׁרִיהֶם הַצְדִיקִים שְׁלַמְדוּ דְרַבִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּגִין לְמִיתְּךָ בְּהוּ בְּשִׁבִיל לִילְךָ בְּהֵם, וְלִדְחֵלָא מְנִיָּה מִתְּהוּא יוֹמָא דְרִינָא, דְזֻמִּין בַּר נֶשׁ לְמִיחֵב דִּינָא וְחוּשְׁבְּנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְלִירָא מִמֶּנּוּ

מֵאוּתוֹ יוֹם הַדִּין, שְׁעֵתִיד הָאָדָם לִתְּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, כְּתִיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשָׂהוּ. הָאֵי קְרָא אוּקְמוּהָ. זֶה הַמְקַרָא כְּבָר הַעֲמִידוּהוּ וּפְרִשׁוּהוּ חֻקְמִינּוּ, אֲבָל נִפְרֵשׁ בְּאִפְּן זֶה, תָּא חֲזִי בֵּא וְרָאָה, בְּהֵהוּא יוֹמָא דְאֲשְׁלִימוּ יוֹמוֹי דְבַר נֶשׁ לְאַפְקָא מַעֲלָמָא, בְּאוּתוֹ יוֹם שְׁנַשְׁלָמוּ יְמֵי

מוסר

יַפּוֹן לְנִגְדַּי עֵינֵי, וְגַם בְּמַלְחַמַת אַחֲאָב וְהִיִּיתִי רוּחַ שְׁקֵר בְּפִי כָּל נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר כְּשָׂבָא וְשָׂאֵל אֵל הַנְּבִיאִים אִם יֵצֵא אֲלֵיהֶם בָּא רוּחוֹ שֶׁל נְבוֹת לִפְנֵי ה' וַיֹּאמֶר אֲצֵא כִּי לֹא לִפְנֵינוּ חֲנַף יָבֵא. מִסְפְּרֵי לְשׁוֹן

הלכה פסוקה

וַיֵּשׁ לֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲלִים עֵינָיו מִמֶּנּוּ שְׁנֵאמַר לֹא תֵאֱמִין אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפוּץ אֶת יָדְךָ, וְכֹאֲלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. וּמֵאוּד יֵשׁ לְזוּהַר שְׂיִמּוֹת הָעֵנִי הַמְּבַקֵּשׁ אִם לֹא יִתֵּן לוֹ מִיַּד

זוהר

דגופא אתבר, ונפשא בעיית לאתפרשא מניה, כדן אתייהיב רשו לבר נש למחמי מה דלא הוה ליה רשו למחמי בזמנא דגופא שלטא וקאים על בורניה, וכדן קיימי עליה תלת שליחו, וחשבי יומי וחובי וכל מה דעבד בהאי עלמא, והוא אודי על בלא בפומיה. ולבתר הוא חתים עליה בידיה, הדא הוא דכתיב ביד כל אדם יחתום, וכידיה בלהו חתימין למידן ליה בההוא (ד"א בהאי) עלמא, על קדמאי ועל בתראי, על חדתי ועל עתיקי, לא אתנשי חד מנייהו, הדא הוא דכתיב לדעת כל אנשי מעשהו, וכל אינון עובדין דעבד בהאי עלמא כגופא ורוח, הכי נמי יהיב

תרגום הזוהר

האדם והגיע זמנו לצאת מן העולם, שהוא יומא דגופא אתבר ונפשא בעיית לאתפרשא מניה, אותו היום שהגוף נשבר והנפש רוצה להפרד ממנו, כדן אתייהיב רשו לבר נש למחמי מה דלא הוה ליה רשו למחמי בזמנא דגופא שלטא וקאים על בורניה, אז נתן רשות לאדם לראות מה שלא היה לו רשות לראות בעת שהגוף שלט ועמד על בריאותו, וכדן קיימי עליה תלת שליחו, ואז עומדים עליו שלשה שליחים, וחשבי יומי וחובי וכל מה דעבד בהאי עלמא, ומונים ימיו וחשאי וכל מה שעשה בזה העולם, והוא אודי על בלא בפומיה, והוא מודה על כלם

כפיו, ולבתר הוא חתים עליה בידיה, ואחר כך הוא חותם עליו (על הדין וחשבון) בידיה, הדא הוא דכתיב וזה הוא שנאמר וכיד כל אדם יחתום, וכידיה בלהו חתימין למידן ליה בההוא (נ"א בהאי) עלמא, וכידיה כלם (כל מעשיו) חתומים לדון אותו באותו העולם, על קדמאי ועל בתראי, על חדתי ועל עתיקי, ועל עונות ראשונים ועל אחרונים, על חדשים ועל ישנים. לא אתנשי חד מנייהו, לא נשתכח אחד מהם. הדא הוא דכתיב, וזה הוא שנאמר לדעת כל אנשי מעשהו (לדעת כל איש את מעשיו הרעים שעשה וידע על מה דנים אותו). וכל אינון עובדין דעבד בהאי עלמא כגופא ורוח, הכי נמי יהיב חושפנא כגופא

מוסר

הרע, שנאמר פי לא אל חפץ רשע אתה לנגד עיניך. בני אדם ליצנים מערבבין לא יגורף רע. לא יגור אתך רע לא יכנס את העולם. לשון הרע, מספר בגנות במחיצתך. ליצנים, לא תניצבו הוללים של חבירו אפילו דבר אמת וגם משל

הלכה פסוקה

בעובדא דנחום איש גם זו: ב לעולם רע ולא הזק מתגלגל על ידה שנאמר אין אדם מעני מן הצדקה ולא דבר והיה מעשה הצדקה שלום: ג כל המרחם

זוהר

תרגום הזוהר

וְרוּחָא עַד לֹא יִפּוּק מֵעֲלָמָא, כְּמוֹ שְׁפַל אוֹתָם מַעֲשִׂים שְׁעֵשָׂה בְּזַה הָעוֹלָם בְּגוּף וְרוּחַ, כְּמוֹ כֵן נוֹתֵן חֲשָׁבוֹן בְּהִיּוֹתוֹ עֲדִין בְּגוּף וְרוּחַ טָרַם שְׂיֵצֵא מִן הָעוֹלָם.

תָּא חוּי, כְּמַה דְּחִיבֵי אַקְשֵׁי קַדְלָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, בַּא וּרְאָה, כְּמוֹ

שְׁהַרְשָׁעִים מִקְשִׁים עֲרָפִים וְאִינִם רוֹצִין לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה בְּזַה הָעוֹלָם, הֲכִי נִמְי אֲפִילוּ בְּשַׁעֲתָא דְּבַעֵי לְנִפְקָא מִהָאֵי עֲלָמָא אַקְשֵׁי קַדְלָא, כְּמוֹ כֵן אֲפִילוּ בְּשַׁעֲהַ שְׁצַרְיָךְ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, מִקְשִׁים עֲרָפִים, וְאִינִם רוֹצִים לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, בְּגִין כְּדָּ וּפְאָה הוּא כֵר נֶשׁ דִּילֵיף בְּהָאֵי עֲלָמָא אַרְחוּי דְּקַדְשָׁא כְּרִיף הוּא בְּגִין לְמִיתָךְ בְּהוּ, בְּשִׁבִיל זֶה אֲשֵׁרֵי הָאָדָם הַלּוֹמֵד בְּזַה הָעוֹלָם דְּרַכִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא בְּשִׁבִיל לְלַכְתּ בְּהֵם:

חוֹשְׁבָנָא בְּגוּפָא וְרוּחָא עַד לֹא יִפּוּק מֵעֲלָמָא. תָּא חוּי, כְּמַה דְּחִיבֵי אַקְשֵׁי קַדְלָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, הֲכִי נִמְי אֲפִילוּ בְּשַׁעֲתָא דְּבַעֵי לְנִפְקָא מִהָאֵי עֲלָמָא אַקְשֵׁי קַדְלָא. בְּגִין כְּדָּ וּפְאָה הוּא כֵר נֶשׁ דִּילֵיף בְּהָאֵי עֲלָמָא אַרְחוּי דְּקַדְשָׁא כְּרִיף הוּא בְּגִין לְמִיתָךְ בְּהוּ:

מוסר

מִתְכַּפֵּר, מִפְּנֵי שְׂאִינוּ יְכוּל לְתַקַּן אֶת אֲשֶׁר עָוִתוּ וְאִינוּ יְכוּל לְהַחְזִיר חֲרַפְתּ חֲבִירוּ, וְזֶהוּ שְׂאֵמֵר שְׁלֵמָה פֶּן יַחֲסֹדֵךְ שׁוֹמֵעַ:

הַדְּיוּט הוּא. מִי שֶׁהוֹצִיא שֵׁם רָע עַל חֲבִירוּ אוֹ חֲרַפּוֹ בְּחֲרַפּוֹת שְׁלֵא הָיָה חֲשׂוֹד בְּהַ וְלֹא הַפִּיר אָדָם בְּהַ מֵעוֹלָם וְזֶה גִלְהוּ אֵין עֹנּוּ

הלכה פסוקה

עַל הָעֲנִיִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם הַקְּשׁוֹת וּבִרְעֵב תִּצְיַל מִמּוֹת כְּמוֹ שְׂאִירַע עֲלֵיו: ד הַצְּדָקָה דוֹחָה אֶת הַגְּזִירוֹת

עַל הָעֲנִיִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם הַקְּשׁוֹת וּבִרְעֵב תִּצְיַל מִמּוֹת כְּמוֹ שְׂאִירַע עֲלֵיו: ד הַצְּדָקָה דוֹחָה אֶת הַגְּזִירוֹת

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יִבְּאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה
מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ג פרשת לך לך

קוֹדֶם הַלִּמּוּד יֵאמַר: הַגִּנִּי רוּצָה לְלַמּוּד, כִּדִּי שִׁבְיֵאֲנִי הַתְּלַמּוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי
?דִיעַת הַתּוֹרָה. וְהַרְיֵנִי עוֹשֵׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶיחָה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲרָנִי מִתִּיחָדִים יֵאֱהַדוּנָה"י עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵינוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(לך דף פ"א ע"ב)

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא מִצְרֵימָה. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב, כַּאֲשֶׁר קָרַב
מִפְּעֵי לֵיָהּ. מָאִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב, אֶלָּא כְּדַכְתִּיב
(שמות י"ד) וּפְרָעָה הִקְרִיב, דְּאִיְהוּ אֶקְרִיב לְהוּ
לְיִשְׂרָאֵל לְתִיבְתָא אוֹף הֶכָּא הִקְרִיב דְּאֶקְרִיב

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא מִצְרֵימָה.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתִיב כַּאֲשֶׁר
הִקְרִיב, מִשְׁמַע שֶׁהִקְרִיב אֶת אַחֲרִים
לְבָא, כַּאֲשֶׁר קָרַב מִפְּעֵי לֵיָהּ, הִיָּה
לוֹ לְכַתֵּב כַּאֲשֶׁר קָרַב, שֶׁהִרִי הוּא
עֲצָמוֹ קָרַב לְבָא מִצְרֵימָה, מָאִי
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב, אֶלָּא כְּדַכְתִּיב

(שמות יד, ו) וּפְרָעָה הִקְרִיב, דְּאִיְהוּ אֶקְרִיב לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל כְּתִיבְתָא, שֶׁהוּא הִקְרִיב
אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיחָהּ שְׁבַשְׁמִים בְּתַשׁוּבָה, אוֹף הֶכָּא הִקְרִיב, דְּאֶקְרִיב נְרַמִּיָּה לְקוֹדֶשׁא

מוסר

(מספר חסידים סי' מ"ד)

שָׁנוּ בְּתַלְמוּד יְרוּשְׁלָמִי מִי שֶׁסָּרַח עַל מַחִילָה פַּעַם רֵאשׁוּנָה וּשְׁנִיָּה וְלֹא קָבַל
חֲבִירוֹ תַחֲלָה וְהִלָּף וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ יַעֲשֵׂה שׁוּרוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם וַיִּפְיִסְנוּ

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ"ח)

א כָּל אָדָם חַיִּיב לִיתֵן צְדָקָה אֶפִּילוֹ עָנִי מִמָּה שְׁוִתְנוּ לוֹ. וּמִי שְׁנִוְתָן פְּחוֹת מִמָּה
הַמִּתְפַּרְנֵם מִן הַצְּדָקָה חַיִּיב לִיתֵן שְׂרָאוֹי (לו') לִיתֵן בֵּית דִּין בּוֹפֵיין אוֹתוֹ וּמִבֵּין

זוהר

תרגום הזוהר

בְּרִיד הוּא כְּדָא יָאוּת. כְּמוּ כֵן
כַּאן פְּרוּשׁ הַקְּרִיב שֶׁהַקְּרִיב עֲצָמוּ
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא כְּרָאוּי.

לְבַא מְצַרְיָמָה הַפּוֹנֵה לְאַשְׁמַחָא
כַּאֲיִנוּן דְּרַגִּין וְלֹאֲתַרְחַקָא מִנִּיְהוּ,
לְהַתְּבַנּוּן בְּאוֹתָם הַדְּרָגוֹת (דְּהִינּוּ
בְּמַדְרָגוֹת הַחִיצוֹנִים) פְּדִי לְהַתְּרַחַק מֵהֶם,
וְלֹאֲתַרְחַקָא מֵעוֹבְדֵי מְצַרִּים,
וְלְהַתְּרַחַק מִמַּעֲשֵׂי מְצַרִּים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תָּא חוּי, כִּיּוֹן (ס"א)
בְּגִין דְּנִחַת אַבְרָהָם לְמְצַרִּים בְּלֹא
רְשׁוֹ, אֲשַׁתְּעִבְדוּ בְּנֵי מְצַרִּים
אַרְבַּע מֵאָה שְׁנִין, מִפְּנֵי שִׁירַד אַבְרָהָם
אֲבִינּוּ לְמְצַרִּים בְּלֹא רְשׁוֹת מִהַקְדוּשׁ
בְּרוּף הוּא, לְכֵן נִשְׁתַּעֲבְדוּ בְּנֵי
בְּמְצַרִּים אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, דְּהָא
בְּתִיב וַיִּרַד אַבְרָם מְצַרְיָמָה, וְלֹא
בְּתִיב רַד מְצַרִּים. וְאַצְטַעַר כָּל הַהוּא לִילִיא בְּגִינָה דְשָׂרָה,
וְהָאֵמַר אֵל שְׂרִי אֲשַׁתּוּ הִנֵּה נָא יִדְעִיתִי כִּי
אִשָּׁה יִפֶּת מְרֵאָה אָתָּה. וְכִי עַד הָיָא שְׁעָתָא
לָא הָוָה יָדַע אַבְרָהָם דְּאִשָּׁה יִפֶּת מְרֵאָה
הָוֹת. אֲלֵא הָא אוֹקְמוּהָ דְעַד הָיָא שְׁעָתָא
לָא אֲסַתְּכַל בְּדִיוֹקְנָא דְשָׂרָה, מִסְּגִיאוֹת
בְּתִיב רַד מְצַרִּים. וְאַצְטַעַר כָּל הַהוּא לִילִיא בְּגִינָה דְשָׂרָה, וְעוֹד נַעֲשֵׂשׁ, שְׁנַצְטַעַר כָּל אוֹתוּ
הַלִּילָה בְּשִׁבִיל שָׂרָה.

וְהָאֵמַר אֵל שְׂרִי אֲשַׁתּוּ הִנֵּה נָא יִדְעִיתִי כִּי
אִשָּׁה יִפֶּת מְרֵאָה אָתָּה. וְכִי עַד הָיָא שְׁעָתָא
לָא הָוָה יָדַע אַבְרָהָם דְּאִשָּׁה יִפֶּת מְרֵאָה הָוֹת, וְכִי עַד אוֹתָהּ שְׁעָה לָא הָיָה אַבְרָהָם יוֹדַע
שְׁאִשָּׁה יִפֶּת מְרֵאָה הָיָתָה. אֲלֵא הָא אוֹקְמוּהָ דְעַד הָיָא שְׁעָתָא לָא אֲסַתְּכַל בְּדִיוֹקְנָא דְשָׂרָה,

מוסר

בְּפִנְיָהֶם, הָדָא הוּא דְאָמַר (איוב לג) יִשׁוּר
עַל אַנְשִׁים [וגו'] וַיֹּאמֶר חֲטָאִיתִי לְפָלוּנִי
וְהָרִי נִחְמָתִי, וְאִם עֲשֵׂה כֵן פְּדָה נַפְשׁוֹ
מִמּוֹת דְּכִתִּיב בְּתַרְיָה פְּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֲבוּר

הלכה פסוקה

אוֹתוֹ מִכּוֹת מְרִדוֹת עַד שִׁיתָן מַה שְׁאֲמַדוּהוּ
לִיתָן וַיּוֹרְדִים לְנִכְסָיו בְּפָנָיו וְלוֹקְחִין מִמֶּנּוּ
מַה שְׂרָאוּ לוֹ לִיתָן: בְּמִשְׁכָּנֵים עַל
הַצְדָּקָה אֲפִילוּ בְּעָרֵב שֶׁבֶת: ג יתומים אין
פּוֹסְקִין עֲלֵיהֶם צְדָקָה אֲפִילוּ לְפָדְיוֹן שְׁבוּעִים
אֲפִילוּ יֵשׁ לָהֶם כְּמוֹן תְּרֻבָּה אֲלֵא אִם כֵּן
פּוֹסְקִים עֲלֵיהֶם לְכַבּוֹד פְּדִי שֵׁיבָא לָהֶם
שֵׁם: ד גְּבָאִי צְדָקָה אִין מְקַבְּלִים מִתְּנָשִׁים

לך לך ליום שלישי

טט

תרגום הזוהר

זוהר

מפניאיות צניעותא דהוות ביניהון, אלא כבר פרושהו חכמינו שעד אותה שעה לא נסתפל בצורת שרה, מרב צניעות שהיתה ביניהם. וכד קריב למצרים אתגלייא איהו וחמא בה. וכאשר קרב למצרים נתגלו פניה על ידי איזה סבה וראה אותה.

צניעותא דהוות ביניהון, וכד קריב למצרים אתגלייא איהו וחמא בה.

דבר אחר במה ידע, אלא על ידא דטורח אורחא בר נש מתבנה, והאי קיימא בשפירו דילה ולא אשתני.

דבר אחר במה ידע, אלא על ידא דטורח אורחא בר נש מתבנה, והאי קיימא בשפירו דילה ולא אשתני, על ידי טרח הדרך אדם מתבנה ונשתנה יפיו, והיא עמדה בלפיה, ולא נשתנית.

דבר אחר הנה נא ידעתי, דחמא עמה שכינתא, ובגין כך אתרחיץ אברהם ואמר אחותי היא. ומלה דא אסתלק לתרי גונון, חד כמשמעו. וחד כדכתיב (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את. וכתיב אמרי נא אחותי את, וכתיב (דברים ה) ואת תדבר אלינו.

דבר אחר הנה נא ידעתי, דחמא עמה שכינתא ובגין כך אתרחיץ

אברהם ואמר אחותי היא, שראה עמה השכינה, ובשביל זה בטח אברהם שלא יארע לה כל רע, ואמר אחותי היא. ומלה דא אסתלק לתרי גונון, זאת מתפרשת בשני אפנים, חד כמשמעו, אחת כמשמעו שהיא בת אחיו, כמו שאמר לאבימלך, וחד כדכתיב (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את, וכתיב אמרי נא אחותי היא, קאי על השכינה שהיא חכמה תתאה. ועוד ראה שקאי על השכינה וכתיב (דברים ה) ואת תדבר אלינו. שקאי על משה, שהשכינה היתה מדברת מתוך גרונו של משה, ולמד את את מגזרה שנה.

מוסר

בשחת. אמר רבי יוסי הדא דאמרי באותו שלא הוציא שם רע על חבירו אבל הוציא שם רע אין לו מחילה עולמית. ציער אדם פאלו ציער עולם מלא שכל מה שבעולם יש פאדם. רקק בפניו ולא הגיע בו הרוק פטור מדיני אדם

הלכה פסוקה

ומהעבדים ומהתינוקות אלא דבר מועט אבל לא דבר גדול שחזקתו גזול או גנוב משל אחרים. וכמה הוא דבר מועט הכל לפי עושר הבעלים ועניותם. והני מילי בסתמא אבל אם הבעל מוחה אפילו כל שהוא אסור לקבל מהם:

לך לך ליום שלישי

זוהר

תרגום הזוהר

למען ייטב לי בעבורך פרוש כלפי
שכינה אמה, בעבורך ייטב לי
קודשא בריך הוא (הינו מדת תפארת
המשפיע בה), וחתיה נפשי בגלגלה,
גם פן בשביל השכינה, בגין דברא
יסתלק בר נש ויזכה לאסתלקא

למען ייטב לי בעבורך, כלפי שכינה אמה,
בעבורך ייטב לי קדשא בריך הוא, וחתיה
נפשי בגלגלה. בגין דברא יסתלק בר נש ויזכה
לאסתלקא לאורחא דחיי:

לאורחא דחיי, בשביל שפנה יתעלה האדם ויזכה לעלות לדרך החיים:

מוסר

בה ויש אומרים זה הרוקק, ולכן כל
יראי ה' הצדיקים אשר אין הקדוש ברוך
הוא מביא תקלה על ידם יהיו נזקרים
למחול מיד להורג פינה או רוקק או
עושה כל דבר מאוס שלא יהיה נכשל
על ידם:

וחייב בדיני שמים אפילו ציער כל שהוא,
על כל צער וצער שהוא מצער את חברו
יענש בידי שמים שנאמר (קהלת יב) כי
על כל אלה יביאך האלהים במשפט על
כל נעלם. רבותינו דרשו מאי על כל
נעלם. זה ההורג פינה בפני חברו ונמאס

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יִבְּאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה
מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ד פרשת לך לך

קוֹדֶם הַלִּימוּד יֵאמֵר: הַנְּנִי רוּצָה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיֵאֲנִי הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה, וְלִיְדֵי
?דִיעַת הַתּוֹרָה. וְהַרְיֵנִי עוֹשֵׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיָה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתְיַחֲדִים יֵאָהֲדוּנָה"י עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(לך לך דף פ"ג ע"א)

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר כְּתִיב
(ישעיה כ"ו) נִפְשֵׁי אֱוִיתִיד בְּלִילָה
אִף רוּחֵי בְּקַרְפֵי אֲשַׁחֲרֶנּוּ, הָאִי קָרָא
אִיקְמוּהָ וְאִיקְמִנָּא לִיה. אֲכַל תָּא חֲזִי נִפְשָׁא
דְּבַר נֶשׁ כַּד סְלִיק לְעַרְסִיָּה, נִפְקָא מִגִּיהָ וְסִלְקָא
תָּא חֲזִי, נִפְשָׁא דְּבַר נֶשׁ כַּד סְלִיק לְעַרְסִיָּה נִפְקָא מִגִּיהָ וְסִלְקָא לְעִילָא, אֲכַל פּא וּרְאָה,

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר כְּתִיב
(ישעיה כ"ו) נִפְשֵׁי אֱוִיתִיד
בְּלִילָה אִף רוּחֵי בְּקַרְפֵי אֲשַׁחֲרֶנּוּ,
הָאִי קָרָא אִיקְמוּהָ וְאִיקְמִנָּא לִיה.
פְּסוּק זֶה הַעֲמִידוּהוּ וּפְרָשׁוּהוּ
הַחֲכָמִים וְגַם אֲנִי פְּרָשְׁנוּהוּ, אֲכַל
תָּא חֲזִי, נִפְשָׁא דְּבַר נֶשׁ כַּד סְלִיק לְעַרְסִיָּה נִפְקָא מִגִּיהָ וְסִלְקָא לְעִילָא, אֲכַל פּא וּרְאָה,

מוסר

(מרב סעדיה גאון)

בְּשִׁבְלִי שְׂבַעָה דְּבָרִים אֵין תְּפִלְתּוֹ שֶׁל
מִתְקַבֵּל אַחַת אִם כְּבַר נִגְזְרָה גְזָרָה עָלָיו
אָדָם נִשְׁמַעַת וְאֵין עֲתִירְתּוֹ וְנִחַתְמָה. וּרְאִיָּה לְדַבְרֵי מַמְשָׁה רַבִּינוּ פִּינְן

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ"ט)

א שְׂמוּנָה מַעֲלוֹת יֵשׁ בְּצַדְקָה זֹו לְמַעֲלָה
אוּ מִמְצִיא לֹו מְלָאכָה כְּדֵי לְחַזֵּק יְדֹו שְׁלֵא
מִזֹו. מַעֲלָה הַגְּדוּלָה שְׁאֵין
לְמַעֲלָה מִמִּנָּה הַמְּחֻזָּק כְּדֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּדָ
וְנֹתֵן לֹו מִתְּנָה אוּ הַלְוָאָה אוּ עוֹשֵׂה שׁוֹתְפוֹת
וְלֹא יֵדַע לְמִי יִתֵּן וְלֹא יֵדַע הַעֲנִי מִמִּי מְקַבֵּל,

זוהר

תרגום הזוהר

נפש האדם כאשר עולה על משכבו, יוצאת ממנו ועולה למעלה, ואי תימא דבלהו סלקו, ואם תאמר שכל הנפשות עולות, לאו כל חד וחד חמי אפי מלבא, לא כל אחד ואחד רואה פני המלך.

אלא נפשא סלקא ולא אשתאר בה בהדי גופא, בר חד רשימו (נשימו) דקסטא דחיותא דלבא, אלא הנפש יוצאת, ולא נשאר עם הגוף רק רשם אחד כפי מדת צורך חיות הלב שיוכל להתקיים. ונפשא אזלא ובעינא לסלקא, והנפש הולכת ורוצה לעלות למעלה, וכמה דרגין לדרגין לסלקא, וכמה מדרגות יש לה לעלות, שטאת, והיא אתערעת בהני קומרין טהירין דמסאבותא. והיא פוגשת באלו הקלפות הטמונים באורות הטמאה, אי היא דביאת דלא אסתאבת ביממא, סלקא לעילא, אם היא טהורה שלא נטמאה ביום, עולה למעלה, ואי לאו דביאת, אסתאבת בינייהו, ואם איננה טהורה, נטמאת ביניהם. ואתדבקת בהו ולא סלקא יתיר, ונדבקת ביניהם ואינה עולה יותר.

ותמן מודעי לה מלין, ושם מודיעים לה דברים שנגזרו למעלה, ואיחי אתדבקת מאינן מלין דזמן קריב, והיא נדבקת היינו שומעת ומשגת מאותם הדברים שיהיו בזמן קרוב, ולזמנין דחייבין בה ומודעין לה מלין בדיבין, ולפעמים שמצחקים ממנה ומודיעים לה

מוסר

שנגזר עליו שלא יכנס לארץ אף על פי שהתחנן לא נעתר פלול שלו כמו שנאמר (דברים ג) ואתחנן אל ה' בעת ההיא וכך

הלכה פסוקה

וקרוב לזה הנותן לקופה של צדקה. ולא יתן אדם לקופה של צדקה אלא אם כן יודע שהממונה עליה נאמן ויודע לנהוג בה החכמים שהיו הולכים בפתר ומשליכים

תרגום הזוהר

זוהר

דברים כזבבים. וכדין אולא פהאי גוונא כל ליליא, ואז הולכת באפן הזה כל הלילה, עד דיתער בר נש ותאבת לאתרה. ותאבת לאתרה, עד שיתעורר האדם וחוזרת הנשמה למקומה.

לה מילין פדיבין. וכדין אולא פהאי גוונא כל ליליא, עד דיתער בר נש ותאבת לאתרה. זכאין אינון צדיקניא דגלי לון קדשא ברוך הוא רזין דיליה בתלמא, בגין דיסתמרון מן דינא. ווי לאינון חייבי עלמא דמסאבין גרמניהו ונפשיהו. דהא אינון דלא אסתאבו כד סלקי בערסיהו נפשא סלקא ועאלת בין כל הגני דרגין בקדמיתא, וסלקא ולא אתדבכת בהו, ולבתר אולא ושטאת וסלקת בפום אורחא, והיא נפשא דזכת לסלקא, אתחזיא קמי

זכאין אינון צדיקניא דגלי לון קדשא ברוך הוא רזין דיליה בתלמא, אשריהם הצדיקים שמגלה להם הקדוש ברוך הוא סודות שלו בתלום, בגין דיסתמרון מן דינא. בשביל שיהיו נשמרים מן הדין. ווי לאינון חייבי עלמא דמסאבין גרמניהו ונפשיהו, אוי לאותם רשעי

עולם שמטמאים עצמם ונפשם, שבזה גורמים שלא תעלה נפשם למעלה. דהא אינון דלא אסתאבו, כד סלקי בערסיהו, נפשא סלקא ועאלת בין כל הגני דרגין בקדמיתא, שהרי אותם שלא נטמאו ביום (מעברות), פאשר עולים למטתם, הנפש עולה ונכנסת בין כל אלו המדרגות הטמא בתחלה, וסלקא ולא אתדבכת בהו, ועולה ואינה נדבכת בהם, ולבתר אולא ושטאת וסלקת בפום אורחא, ואחר כך הולכת ומשוטטת ועולה למעלה כפי דרכה וזכותיה, והיא נפשא דזכת לסלקא, אותה הנפש שזכתה לעלות למעלה, אתחזיא קמי

מוסר

(תהלים עח) ויפתוהו בפיהם ולבם לא נכון עמו. והשלישית השונה את התורה ואינו מקשיב לדברי תורה אין תפלתו נשמעת וכן כתוב (משלי כח) מסיר אָזְנוֹ מִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה.

הלכה פסוקה

המעוות בפתחי העניים, וכזה ראוי לעשות ומעלה טובה היא אם אין הממונים על הצדקה נוהגים בשורה: ד פחות מזה שידע העני ממי נוטל ולא ידע הנותן למי נותן, בגון

זוהר

תרגום הזוהר

דְּסַבֵּר אִפִּי יוֹמִין, וְאִתְדַבְּקַת בְּרַעוּתָא
מְלֵאָךְ מִט"ט הַנִּקְרָא סַבֵּר אִפִּי יוֹמִין
(שְׁהוּא שֵׁר הַפְּנִים), וְאִתְדַבְּקַת
בְּרַעוּתָא לְאִתְחַזְּאָה כְּתִיאֻבְתָּא
עֲלָאָה, וְנִדְבַקְתָּ בְּרַצוֹן לְהִתְרַאוּת
בְּחֻשֶׁק עֲלִיוֹן, לְמַחְמֵי בְּנוּעָם מְלֵאָה
וְלִבְקֵרָא בְּהִיכְלִיָּה, לְחַזוּת בְּנַעֲם
הַמְּלַךְ ה' וְלִבְקֵר בְּהִיכְלוֹ, וְדָא הוּא
בְּרַ נֶשׁ דְּאִית לִיה חוּלְקָא תְדִיר
בְּעֲלָמָא דְּאִתִּי, וְזֵה הוּא אָדָם שֵׁישׁ
לוֹ תְמִיד חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, וְדָא
הוּא נַפְשָׁא דְּכַסּוּפָא דִּילָה בְּרַ
סְלָאָה, בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (תְדִיר),
וְזֹאת הִיא נֶפֶשׁ שֶׁחֲשָׁקָה כְּאֲשֶׁר עוֹלָה

- הוּא בְּהַקְדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא תְמִיד, וְלֹא אִתְדַבְּקָא בְּתַנִּי זִינִין מְהִירִין אַחֲרֵנִין, וְאִינָה מִתְדַבְּקַת
בְּאֵלוֹ מִינֵי אֻרוֹת אַחֲרוֹת טְמְאוֹת, וְהִיא אֲזֵלַת בְּתֵר זִינָא קְדִישָׁא בְּאִתְרָא (ד"א בְּתֵר אִתְרָא)
דְּנַפְקָא מִתְּמָן, וְהִיא הוֹלֶכֶת אַחַר מִינָה הַקְדוּשׁ, אַחַר הַמְקוֹם שֶׁיִּצְאָה מִשָּׁם.

וּבְגִין בְּדָ כְּתִיב נַפְשֵׁי אֹוִיתִיד בְּלִילָה, וּבְשִׁבִיל כְּדָ נֶאֱמַר נַפְשֵׁי אֹוִיתִיד בְּלִילָה, שֶׁנַּפְשֵׁי חוֹשֶׁקַת
כְּדָ כְּשַׁעוּלָה בְּלִילָה, בְּגִין לְמַרְדֵּף בְּתֵרָה, בְּשִׁבִיל לְרַדֵּף אַחֲרֵיד, וְלֹא לְאִתְפַּתְאָה בְּתֵר זִינָא
אַחֲרָא נּוֹכְרָאָה, וְלֹא לְהִתְפַּתוֹת אַחַר מִין אַחַר זֵר:

מוסר

כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מִיכָה ג) וְאֲשֶׁר אָכְלוּ שְׂאֵר
עֲמִי וְגו' אִזּוֹ יִזְעֲקוּ אֵל ה' וְלֹא יִעֲנֶה
אוֹתָם. וְהַשְּׁשִׁית הַמִּתְפַּלֵּל בְּלֹא נְקִיּוֹת
וְטִהְרָה אֵין תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
(יִשְׁעִיָּה א) גַּם כִּי תִרְבוּ תְּפִלָּה אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ
יְדִיכֶם דְּמִים מְלֹאוֹ. וְהַשְּׁבִיעִית אֲשֶׁר גָּבְרוּ
עֲוֹנוֹתֵינוּ עֲצָמוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ. וְהוּא מִתְפַּלֵּל
בְּלִי עֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אֵין תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת,
כְּדַכְּתִיב (זכְרִי ז) וַיְהִי כְּאֲשֶׁר קָרָא וְלֹא
שָׁמְעוּ וְגו':

הלכה פסוקה

מִזֶּה שִׁיתָן לוֹ בְּרֹאוֹי אַחַר שִׁישְׁאָל: ז פַּחוֹת
מִזֶּה שִׁיתָן לוֹ פַּחוֹת מְהִרָאוֹי בְּסַבֵּר פְּנִים יְפוֹת:
ח פַּחוֹת מִזֶּה שִׁיתָן לוֹ בְּעַצֵּב (הַגָּהָה) וְעַל כָּל
פְּנִים לֹא יִתְפָּאֵר הָאָדָם בְּצַדִּיקָה שְׁנוֹתָן וְאִם

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' עֲדִיקִים יִבְּאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ה פרשת לך לך

קוֹדֶם הַלִּימוּד יֵאמַר: הֲנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד, בְּדֵי שִׁבְיָאֲנִי הַתְּלִמוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי
יְדִיעַת הַתּוֹרָה. וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתְיַחֲדִים יֵאָהֲדוּנָה" עַל יְדֵי הַנֶּעְלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(לך דף פ"ה ע"א)

תָּא חוּי, כְּמָא דְשִׁכְנִיתָא לָא אֲתַגְלִיָּא אֱלָא
בְּאֲתָרָא דְאֲתַחְזִי לָהּ, אוּף הָכִי לָא
אֲתַחְזִי וְלָא אֲתַגְלִיָּא אֱלָא בְּכַר נֶשׁ דְּאֲתַחְזִי
לִיָּהּ. דְּהָא מִן יוֹמָא דְסָלִיק עַל רְעוּתִיה דְּלוּמ
לְאֲתַהֲפָכָא בְּסַרְחָנִיה, אֲסַתְּלַקַת רוּחָא קֳדִישָׁא

תָּא חוּי, כְּמָא דְשִׁכְנִיתָא לָא
אֲתַגְלִיָּא אֱלָא בְּאֲתָרָא דְאֲתַחְזִי
לָהּ, בַּא וְרָאָה, כְּמוֹ שֶׁשִּׁכְנִיה אִינְה
נְגַלִית אֱלָא בְּמָקוֹם הָרְאוּי לָהּ, אוּף
הָכִי לָא אֲתַחְזִי וְלָא אֲתַגְלִיָּא אֱלָא
בְּכַר נֶשׁ דְּאֲתַחְזִי לִיָּהּ, כְּמוֹ כֵּן אִינְה
נִרְאִית וְלָא נְגַלִית אֱלָא (אם מתחבר)

בְּאֲדָם הָרְאוּי לוֹ. דְּהָא מִן יוֹמָא דְסָלִיק עַל רְעוּתִיה דְּלוּמ לְאֲתַהֲפָכָא בְּסַרְחָנִיה, שְׁהִרֵי מִן
יוֹם שְׁעָלָה עַל רְצוּנֵי שֶׁל לוּט לְהַתְּהַפֵּךְ וְלַחְזוֹר לְסוּרוֹ, אֲסַתְּלַקַת רוּחָא קֳדִישָׁא מֵאֲבָרְהָם.

מוסר

(מהרב סעדיה גאון (הועתק בס"ח סי' תריג)

רְאוּי שְׂנַדַע פִּי כָּל הָעוֹנוֹת מִתְּכַפְּרוֹת הַרְבִּים וְהַמַּתְעָה אוֹתָם בְּנִימוּס רָע וּבְכַטְעוֹת
בְּתִשׁוּבָה אֱלָא עוֹן הַמַּתְעָה אֶת רָע. וּבַהוֹרָאָה שְׁהוֹרָה אוֹתָם שְׁלֵא כְּתוּרָה

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך יורה דעה סימן רנ"ג)

אִי מִי שְׁיֵשׁ לוֹ מְזוּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת לֹא יִטוֹל יִטוֹל מִהַקּוּפָה, וְאִם יֵשׁ לוֹ מְאֲתָיִם זוּז וְאִינוּ
מִהַתְּמַחֲוִי. מְזוּן י"ד סְעוּדוֹת לֹא נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בָּהֶם אוֹ שְׁיֵשׁ לוֹ חֲמִשִּׁים זוּז

לך לך ליום חמישי

זוהר

תרגום הזוהר

נסתלק רוח הקדש מאברהם, וכד אסתלק לוט מניה, מיד שרא רוח קודשא בדוכתיה, וקאשר נפרד לוט ממנו, מיד שכן רוח הקדש במקומו, תדא הוא דכתיב וזה הוא שנאמר וי אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו וגומר.

מאברהם. וכד אסתלק לוט מניה, מיד שרא רוח קודשא בדוכתיה, תדא הוא דכתיב וי אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו וגומר.

תא חזי, כיון דחמא אברהם דלוט תב לסרחניה, תהו דחיל אברהם, אמר דילמא חס ושלום בגין חברותא דדא אבידנא בניניה חולקא קדישא דאעטר לי קדשא בריך הוא. כיון דאתפרש מניה, אמר ליה שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם. מאי מן המקום אשר אתה שם. דאתדבקת ביה בקדמיתא ואתעטרא במהימנותא שלימתא.

תא חזי, כיון דחמא אברהם דלוט תב לסרחניה, תהו דחיל אברהם, אמר דילמא חס ושלום בגין חברותא דדא אבידנא בניניה חולקא קדישא דאעטר לי קדשא בריך הוא. כיון דאתפרש מניה, אמר ליה שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם. מאי מן המקום אשר אתה שם. דאתדבקת ביה בקדמיתא ואתעטרא במהימנותא שלימתא.

בשביל התחברותי עם זה אבדתי בשבילו חלק קדוש דאתפרש מניה, כיון שנפרד ממנו, אמר ליה שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם, מאי מן המקום אשר אתה שם, דאתדבקת ביה בקדמיתא, מן המקום שנדבקת בו בתחלה (הינו שלא אבד כלום), ואתעטרא במהימנותא שלימתא, ונתעטרת באמונה שלמה (הינו מדת המלכות).

מוסר

ושלא כהלכה למדם, אין עונו מתכפר וחסאת הרבים תלויה בו ועליו נאמר מפני שאינו יכול לתקן מה שעוה ואינו יכול להשיב את הרעות אשר למד אותם. מי שמוציא שם רע על חבירו. וחרפו

הלכה פסוקה

והוא נושא ונותן בהם לא יטול צדקה. ואתיבת אשתו הרי זה יטול. ואם יש לו בית וכלי בית הרבה ואין לו מאתים זוז הרי זה יטול, ואינו צריך למכור כלי ביתו ואפילו הם של פספס וזהב, במה דברים אמורים בכלי אכילה ושתייה ומלבוש

תרגום הווהר

זוהר

צפונה ונגבה וקדמה וימה, אליו אינו מסעיו דהו בקדמיתא, אלו הם מסעיו שהיו בתחלה (צפונה, רומות על מדת הגבוהה, נגבה, על מדת החסד, קדמה, על מדת תפארת, ימה מדת המלכות, ויחד כלם ביחד). דכתיב וילך למסעיו, וכתיב הלוך ונסוע הנגבה, אליו דרגין עלאין דאתעטר במהימנותא שלימתא בקדמיתא, אלו המדרגות העליונות שנתעטר באמונה שלמה בתחלה.

צפונה ונגבה וקדמה וימה. אליו אינו מסעיו דהו בקדמיתא, דכתיב וילך למסעיו וכתיב הלוך ונסוע הנגבה. אליו דרגין עלאין דאתעטר במהימנותא שלימתא בקדמיתא. וכדין אתבשר דלא יעדי מניה ומן בנוי לעלמין, דכתיב כי את כל הארץ אשר אתה רואה. מאי אשר אתה רואה. דא דרגא קדמאה דאתגלייא ליה, כמה דאת אמר לוי

וכדין אתבשר דלא יעדי מניה ומן בנוי לעלמין, ואז נתבשר שלא יסורו ממנו ומן ורעו לעולם, דכתיב כי את כל הארץ אשר אתה רואה, מאי אשר אתה רואה. דא דרגא קדמאה דאתגלייא ליה, זו המדרגה הראשונה שנתגלתה לו, כמה דאת אמר כמו שנאמר

מוסר

בחרפה אשר אינו חשוד בה אין עונו מתכפר מפני שאינו יכול לתקן מה שעוה. ואינו יכול להשיב חרפת חברו עליו נאמר (משלי כח) פן יחסדך שומע. השלישית מי שיש בידו גזל ועושק ואינו משיב גזלתו ועליו נאמר (ויקרא ה) והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל. ועוד כתיב (יחזקאל יח) חבל רשע ישיב גזלה (לא יגזול) [ישלם], לכך אם מת בעל הגזילה חייב הגזל להשיב

הלכה פסוקה

ומצעות וכיצא בהם אבל מגרדה או עלי שהם של כסף מוכרם ולא יטול מהצדקה. והא דאין מחייבים אותו למכור כלי תשמישו של כסף וזהב דוקא כל זמן שאינו צריך ליטול מהקופה אלא נוטל בפטר מייחידים, אבל אם בא ליטול מהקופה של צדקה לא יתנו לו עד שימכור כליו: ב יש אומרים שלא נאמרו השיעורים הללו אלא בימיהם אבל בזמן

לך לך ליום חמישי

זוהר

תרגום הזוהר

הנראה אליו. ובגין כך אשר אתה רואה, בגין דדרגא דא קדמא אתכליל מכלהו דרגין וכלהון אתחזון ביה, ובגין כך כי את כל הארץ אשר אתה רואה וגומר:

לני הנראה אליו, שכבר נראה אליו מקדם. ובגין כך ולכן פתוב אשר אתה רואה, בגין דדרגא דא קדמא אתכליל מכלהו דרגין, בשביל שהמדרגה זו הראשונה פלולה מפל המדרגות, וכלהון אתחזון ביה, וכל המדרגות נראות בו, ובגין כך ולכן כתיב כי את כל הארץ אשר אתה רואה וגומר:

מוסר

ולהחזיר הגזלה ליורשי המת שנאמר (ויקרא ה) לאשר הוא לו יתננו ביום להפקירם ולעשותם קדש: אשמתו. ואם אין לו יורשים חייב הגזל להפקירם ולעשותם קדש:

הלכה פסוקה

מוצא מי שיקח ממנו אלא בזול מפני שהוא דחוק ומרוד אין מחייבים אותו למכור אלא אוכל מעשר עני והולך עד שימכור בשוה וידעו הפל שאינו דחוק למכור: ד בעל הבית ההולך ממקום למקום וכלו מעותיו בדרך ואין לו מה יאכל ישול צדקה וכשיחזור לביתו אינו חייב (לשלם):

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' עֲדִיקִים יִבּוֹאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ו פרשת לך לך

קוֹדֶם הַלִּמּוּד יֵאמָר: הַגְּנִי רוּצָה לְלַמּוּד, כִּדִּי שְׂבִיאֲנִי הַתְּלַמּוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי
יְדִיעַת הַתּוֹרָה. וְהַרְיֵנִי עוֹשֵׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתְיַחֲדִים יֵאָהֲדוּנָה"י עַל יְדֵי הַנֶּעְלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

(בראשית דף מ"ז ע"ב)

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. דָּא תוֹרָה שְׁבַעַל
פַּה, דְּאִיהִי יוֹם שְׁבִיעִי, וּבִיה אֲשַׁתְּכַלֵּל
עַלְמָא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְכָלְא. מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עַלְמָא, וּבו נִגְמַר הָעוֹלָם, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְכָלְא, שֶׁהוּא קִיּוּם הַכּל. מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה,

תרגום הזוהר

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. דָּא
תוֹרָה שְׁבַעַל פַּה דְּאִיהִי יוֹם
שְׁבִיעִי, זֶהוּ תוֹרָה שְׁבַעַל פַּה (מִדַּת
הַמַּלְכוּת) שֶׁהִיא יוֹם הַשְּׁבִיעִי (הִינּוּ
מִדַּת הַשְּׁבִיעִית). וּבִיה אֲשַׁתְּכַלֵּל
עַלְמָא, וּבו נִגְמַר הָעוֹלָם, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְכָלְא,

מוסר

(מרב סעדיה גאון)

יֵשׁ מִן הָעוֹנוֹת שְׂאִין מִתְּפַרִּין אֶלְא וּבִה נֶאֱמַר (שמות כ) כִּי לֹא יִנְקֶה ה' אֶת
לְאַחַר נִקְמָה וּפְרָעוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׂוֹא. הַשְּׁנִי הַשּׁוֹפֵף
וְהֵם אֲרַבְעָה. הָרֵאשׁוֹנָה שְׁבוּעַת שֶׁקֶר, דֵּם נָקִי כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יואל ד') וְנִקְיִתִי דָמָם

הלכה פסוקה

(שלחן ערוך יורה דעה סימן רנ"ה)

א לְעוֹלָם יִרְחִיק אָדָם עֲצָמוֹ מִהֲצַדִּיקָה וְאֵל תִּצְטַרֵּף לְבְרִיּוֹת וְאִפִּילוּ הִיָּה חֶכֶם
וַיִּגְלַגֵּל עֲצָמוֹ בְּצַעַר שְׁלֹא יִצְטַרֵּף מִכְּבֹד וְהִעֲנִי יַעֲסוֹק בְּאֲמָנוֹת וְאִפִּילוּ
לְבְרִיּוֹת וְכֵן צוּו חֲכָמִים עָשָׂה שְׁבַתְךָ חוֹל בְּאֲמָנוֹת מְנוּולֶת וְאֵל יִצְטַרֵּף לְבְרִיּוֹת:

זוהר

תרגום הזוהר

וְלֹא נֶאֱמַר כָּל מְלֹאכְתּוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר לְהֵלֵךְ וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ, דְּהָא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב אִפִּיק כָּלֹא כְתוּקָפָא דְכַתְּבִי, שְׁהָרִי הַתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב הוֹצִיאָהּ וְהַשְּׁלִימָה הַפֶּל בְּתַקְרָף שֶׁל הַכְּתָב (שֶׁהִיא מִדַּת הַבִּינָה שְׁשֵׁם שְׂרָשׁ הַכְּתָב), דְּנִפְיָק מִחֻכְמָתָא, הַיּוֹצֵאת מִמִּדַּת הַחֻכְמָה (וְלִכְּנֹן כְּתִיב שֶׁמִּכָּל מְלֹאכְתּוֹ, שְׂאֵז נִגְמְרָה, מַה שְּׂאִין כֵּן בְּמַלְכוּת).

תֵּלַת זְמַנֵּין הָכָא בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים נֶאֱמַר כָּאֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (וְכָל אַחַת רוֹמְזַת לְמַדָּה אַחֲרַת), וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם

הַשְּׁבִיעִי, וַיְכַרְךָ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הָא תֵּלַת, הָרִי שְׁלֹשׁ, וּמִפְרָשׁ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה, זֶה הוּא תוֹרָה שְׁבַעֲלָ פֶה (מִדַּת הַמְּלָכוּת, שֶׁהִיא מִדָּה הַשְּׁבִיעִית כְּפִנְסָר), דְּעַם יוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא אֲשַׁתְּכַלֵּל עֲלֵמָא כְּדָקָא אִמְרֵן, שְׁעַם מִדָּה הַשְּׁבִיעִית הַזֶּה נִשְׁלַם הָעוֹלָם כְּמוֹ שְׂאִמְרֵנוּ.

וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא יְסוּדָא דְעֲלֵמָא. וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, זֶה יְסוּד הָעוֹלָם (וּפְרוּשׁוֹ שֶׁהוּא שְׁבִיעִי לְמִדַּת הַבִּינָה הַנִּקְרָאת אֱלֹהִים). כְּסִפְרָא דְרַב יִיבָא סָבָא דָּא יוֹבְלָא, בְּסִפְרָא שֶׁל רַב יִיבָא סָבָא לְמִדְנֵוּ שְׁנַיִשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זֹהִי הַבִּינָה עֲצֻמָּה הַנִּקְרָאת יוֹבֵל, וְעַל דָּא כְּתִיב הָכָא מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ דְּכָלֹא נִפְיָק מִנְיָה. וְעַל כֵּן נֶאֱמַר כָּאֵן "מִכָּל" מְלֹאכְתּוֹ, שְׁכָּל מַעֲשֵׂי

מוסר

לֹא נִקִּיתִי. הַשְּׁלִישִׁי הַנּוֹאֵף עִם אִשְׁתּוֹ אִישׁ כְּמוֹ שְׁכָּתוּב (מְשַׁלֵּי ב') הָכָא אֵל אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ לֹא יִנְקָה כָּל הַנּוֹגֵעַ בָּהּ. הַרְבִּיעִי הַמַּעֲיֵד עֲדוֹת שְׁקָר כְּמוֹ שְׁכָּתוּב (מְשַׁלֵּי

יט) עַד שְׁקָרִים לֹא יִנְקָה. אֵלּוּ עֲוֹנוֹת אִם יַעֲשֶׂה אוֹתָם וַיַּעֲשֶׂה מֵהֶם תְּשׁוּבָה יִפְרַע מִמֶּנּוּ הַיּוֹצֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה פְּרַעוֹן קָל בְּשִׁבִיל שְׁנֵאמַר בְּהֵן לֹא יִנְקָה וְאַחַר כֵּן יִנְצַל

הלכה פסוקה

בְּכָל מִי שְׂאִין צְרִיד לְטוֹל מִהַצְדָּקָה לְחַיּוֹת אֵלֹא אִם כֵּן יִטוֹל כְּגוֹן זְקוּן אוֹ וּמְרֻמָּה הָעַם וְנוֹטָל אִינוֹ מֵת עַד שְׁיִצְטָרֵךְ לְבִרְיוֹת וְכָל מִי שְׁצָרִיד לְטוֹל וְאִינוֹ יָכוֹל

לך לך ליום ששי

פא

תרגום הווהר

זוהר

בראשית יצאו ממנו. ואנן דא יסודא
 כדקאמרן, אבל אנחנו סוכרים כמו
 שאמרנו שזו מדת היסוד, דהא נייחא
 ביה הנה יתיר מפלא. שהרי המנוחה
 בו חשוב יותר מהכל (פי מנוחת
 המלכות בסוד היחוד היא על ידו).

ואנן דא יסודא כדקאמרן, דהא נייחא ביה
 הנה יתיר מפלא.

ויברך אלהים את יום השביעי דא
 כהן גדול דמברך לכלא, ויברך

ויברך אלהים את יום השביעי דא כהן גדול
 דמברך לכלא, והוא נטיל ברישא, דתנן כהן
 נטיל בראש, וברכאן ביה שריין לברכא,
 ואקרי שביעי:

אלהים את יום השביעי זהו מדת החסד הנקרא כהן גדול המברך לכל, והוא נטיל ברישא,
 והוא לוקח השפע בתחלה (ממדת הבינה). דתנן כהן נטיל בראש, וברכאן ביה שריין לברכא,
 והברכות בו נמצאות לברך, ואקרי שביעי, שהוא שביעי למלכות ממטה
 למעלה:

מוסר

ממעשיו וחשבו בלבם שמה אלו היסורים
 הם פרי הצדקות שהתחיל לעשות.
 ונתפתו בו השוגים וטעו בזה הדבר אחר
 הרהורים ולא ידעו כי היסורים שבאו
 עליו הם פרי העונות הראשונות שעשה.
 וכיון שמתנחם עליהם ועוזבם ועושה
 תשובה כבר בטלו מלשמור אותם לעולם
 הבא. ונידון עליהם בעולם הזה לפיכך
 יאחז צדיק דרכו:

מדינה של גיהנם. וגם יש רשע שכל
 עונותיו נצורים ושמורים ליום הדין ואחר
 כך שב מרשעו ועושה תשובה וחזר
 מחטאו ועזב חובתו ונתחייב שילקה על
 זדונו בזה העולם וינקם ממנו
 בעולם הזה על אשמתו כדי שיקרע גזר
 דינו וכיון ששב מרשעו ועשה תשובה
 התחילו היסורים לבא עליו והנגעים
 שולטים בו, לפיכך תמהו כל רואיו

הלכה פסוקה

על הצפור אינו מת עד שיפרנס אחרים
 ועליו הכתוב אומר (ירמי' יז) ברוך הגבר
 אשר יבטח בה':

ואין לו בצערו אלא עונות וחטאים וכל
 מי שצריך לטובל ומצער עצמו ודוחק את
 השעה וחי חזי צער כדי שלא יטריח

